

Den kosmiska dragningen mot förenig – Frustration

Välkomna, mina käraste vänner. Var välsignade, var och en av er. En stor ström av gudomlig styrka och välsignelser tränger igenom er och flödar omkring er som en mäktig kraft. Var medvetna om den här kraften, tona in på den och ni kommer att uppfatta dess verklighet. Med dess hjälp kommer en djup förståelse för det här föredraget att göra det möjligt för er att ta ett ytterligare steg framåt på er väg mot att finna er själva.

Det finns en stor dragningskraft i det uppenbara universum som ni lever i. Denna dragningskraft är en del av skaparprincipen. Eftersom varje enskilt medvetande också är en del av samma skaparprincip och i själva verket är gjord av samma substans, måste denna dragningskraft existera i varje individ. Den riktar sig mot förenig, så som termen oftast används, men termen förlorar sin innebörd efter ett tag. Vad innebär egentligen förenig? Vad innebär egentligen förenig med Gud eller med det gudomliga jaget? Vad innebär förenig med en annan individ? Hur gäller detta för en människa?

Först och främst, hela utvecklingsplanen syftar till att förena individuella medvetanden, för endast på detta sätt kan separationen avlägsnas. Förenig som en cerebral process eller med en immateriell Gud, utgör inte riktigt förenig. Endast den faktiska kontakten mellan en individ och en annan individ, upprättar de nödvändiga betingelserna i personligheten för en verklig inre förenig. Denna dragning mot enhet yttrar sig därför som en enorm kraft som för individer i riktning mot varandra och gör separationen smärtsam och tom. Livskraften består därför inte bara av dragningen mot andra, utan också av högsta välbehag. Livet och njutning är ett. Bristande njutning är livskraftens förvrängning och uppstår när skaparprincipen motarbetas. Livet, njutning, kontakt och att vara ett med andra är den kosmiska planens mål.

Dragningen mot enhet syftar till att föra er ut ur avskildheten. Den rör sig mot kontakt och mot att smälta samman. Att följa den kosmiska dragningskraften är därför lycksaligt; det är upplivande och samtidigt fridfullt. Det individuella medvetandet motarbetar emellertid den här kraften utifrån den felaktiga idén om att det innebär förintelse om man ger efter för den. Man försätter sig därmed i det paradoxala läget där man tror att livet kommer ur att livet motarbetas. Man lever följaktligen i en mycket djup konflikt som går ännu djupare än de psykologiska orsakerna som ni avtäckar under ert inre, utforskande arbetes gång.

Alla dessa orsaker är giltiga i sig, så långt de sträcker sig. De kan härstamma ur negativa barndomsupplevelser, ur misstolkade barndomshändelser, ur smärtor och rädslor som inte är ordentligt förstådda och införlivade. Allt detta behöver undersökas för att möta och konfrontera en djupare universell, metafysisk konflikt – den jag diskuterar. Konflikten finns på grund av att dragningskraften inte kan avlägsnas. Den utgör den evolutionära kraften i sig, verkligheten i allting som lever och andas. Den genomtränger varje existerande partikel och måste därmed också existera djupt i ditt psyke, oavsett om du är medveten om det eller ej.

Konflikten uppstår ur rädslan för och motståndet mot denna dragning; personligheten spjärnar emot det naturliga flödet. I den utsträckning som livskraften medvetet eller omedvetet likställs med förintelse, kämpar du emot livet självt. Detta utgör den djupaste orsaken till era missuppfattningar, falska rädslor och skuld känslor, negativitet och destruktivitet. Djupt inom dig vet du att du misstror den största andliga kraften och därmed livet självt. Misstron skapar en djup skuld som på ytan ofta manifesterar sig som oberättigade skuld känslor som man inte kan ge upp.

Konflikten manifesterar sig också som en rädsla för dina djupaste instinkter, så att du aldrig kan slappna av och låta dig vara obevakad. Eftersom du är en del av livet som du misstror, måste du också misstro ditt eget innersta jag. Detta är orsaken till att människor insisterar på att dela upp kroppen och anden och att den dualistiska uppfattningen vidmakthålls från generation till generation. Ni tycks finna er räddning i just den här uppdelningen, eftersom ni genom den kan rättfärdiga ert avvisande av livsprincipen så som den kommer till uttryck inom er. Det som ni är rädda för stämplar ni således som felaktigt och dåligt, samtidigt som ni hävdar att förnekandet av er självaste natur är det rätta och goda. Den här irrationella inställningen rättfärdigas genom att peka på livsprincipens, behagsströmmens, mest förvrängda uttryck, som om de utgjorde bevis på dess dålighet. Människor har på så sätt genom århundradena predikat att kroppen är syndig, medan anden förmodas utgöra det motsatta till kroppen och är därför god.

Det stämmer inte att alla era svårigheter kommer från dessa missuppfattningar, som ni omfamnar som den slutliga andliga sanningen. Det ligger närmare sanningen att dessa missuppfattningar bottnar i den djupa andliga konflikt som föranleder er att anklaga den stora livsprincipen för att vara motsatsen till vad den i verkligheten är.

Att denna mäktiga kraft missbrukas bevisar inte på något sätt att man accepterar och litar på den. Det är snarare en variation på kampen som följer när man motarbetar livet med ens egen natur. En del av dig rör sig mot andra och accepterar dina instinkter och din natur, men en annan sida drar sig undan den rörelsen. Berövande, tomhet, meningslöshet och en känsla av slöseri följer på det. Detta kan då överkompenseras genom att missbruka livskraften på ett blint och upproriskt sätt.

Detta leder till upplevelser som saknar välbehag och som tycks berättiga din känsla av att något är fel och farligt. Här finns det verkligen en slags konflikt mellan liv och död.

Den här konflikten yttrar sig på olika sätt hos varje enskild individ. Men en sak kan med säkerhet sägas: Ju större konflikten är mellan att ge efter för den kosmiska kraften och att sätta sig emot den, desto större blir smärtans och problemens omfattning.

Om du inte kan tillåta dig att flöda fritt med den kosmiska strömmen på den djupaste nivån av ditt väsen, måste den kosmiska strömmen förvrängas inom dig. Eftersom du motarbetar och misstror den kosmiska kraften och eftersom den kosmiska kraften manifesterar sig inom dig, litar du inte på dig själv. Men om du ska lita på dig själv och på din egen innersta natur, måste du först lita på den här dragningen mot enhet. När du därför separerar naturen från den gudomliga principen eller din egen innersta natur från en andlig tillit, gör du dig delaktig i det största misstaget som leder till den största av förvirringar. För hur skulle naturen, inbegripet djupet av din egen natur, kunna stå i motsättning till den gudomliga utvecklingsplanen?

Det är den motsatta dragningskraften i denna kamp som skapar lager som tycks berättiga din misstro mot ditt instinktiva jag. Endast modet att utforska dessa lager inom dig kommer att leda dig till sanningen om din underliggande kärna, som är helt och hållet tillförlitlig. Men detta kan, som jag nämnde, endast upplevas när den djupa dragningskraften i naturen, i evolutionen, i skaparprincipen, blir förstådd. Även om den intellektuella förståelsen är till hjälp i början, är den mindre viktig än den intuitiva förståelsen, för bara en intuitiv förståelse kommer att göra det möjligt för dig att lösa upp den här konflikten.

Konflikten dämmer upp skaparkraften som är förenlig med dig och ditt öde. Även om du blockerar och motarbetar dragningskraften, kan du likväl inte undvika den. Den leder alltid i riktning mot kontakt med andra. En stark rädsla för en sådan kontakt leder vissa individer till att de tillfälligt drar sig tillbaka. Det finns naturligtvis många sätt att dra sig tillbaka på: Det kan komma till uttryck i ditt yttre liv och beteende, men det kan också komma till uttryck i en mycket mer subtil form. Utåt sett kanske du engagerar dig i kontakter, men i det inre involverar du dig inte, du förblir isolerad och separerad. Denna isolering kan inte vidmakthållas under en längre tid, för i slutändan blir den outhärdlig. Ingenting som motarbetar livsprincipen kan vidmakthållas för alltid. Livsprincipen representerar när allt kommer omkring den slutgiltiga verkligheten, och rädslan för den grundar sig i en illusion. Illusionen kan inte vidmakthållas i all evighet. Vandan som uppstår ur illusionen kan endast avlägsnas när den här djupa konflikten förstås och respekteras och när du till slut tillåter dig att harmoniseras med skaparprincipen.

Även när motståndet är stort, måste dragningen mot kontakt och att smälta samman med en annan individ kvarstå, för den är ett grundläggande faktum i skapelsen. Men den motsatta dragningen, med dess rädsla, misstro och andra destruktiva känslor, måste då skapa en negativ kontakt. Alla människor upplever en viss motsatt dragning, även relativt integrerade, friska individer. Men låt oss ta de individer vars motsatta dragning är relativt svag och vars övervägande personlighet bejakar livet och sina djupaste instinkter och är därför relativt fria från konflikter. Deras kontakt med andra kommer att vara relativt lyckliga och oproblematiska. Deras behagsprincip kommer att skapa ömsesidighet, genuin kärlek och högsta välbehag. I den grad som motståndet mot den kosmiska dragningskraften skapar blockeringar och stöter den kosmiska strömmen ur sin kurs, måste en negativ och smärtsam kontakt följa. Behagsprincipen kommer att knytas till en negativ situation som härstammar ur barndomsupplevelser. Detta omöjliggör uppfyllelsen, eftersom den njutbara upplevelsen alltid hotas av negativiteten som är knuten till den. Individen blir på så sätt ett hjälplöst löv mellan de två dragningskrafterna och drivs in i en smärtsam kontakt. Dragningen mot kontakt samt rädslan för den, som yttrar sig som en dragning bort från denna, är alltså båda närvarande. Den senare framkallar två grundläggande, försvarsinriktade reaktioner: antingen önskan om att såra eller känslan av att vara sårad, vilka är kontaktens oundvikliga biprodukter. Eftersom behagsprincipen alltid förblir en beståndsdel i livsströmmen, knyts den av nödvändighet till den förvrängda formen av kontakt.

Behaget som förkroppsligas i den största kraften i det mänskliga livet kan inte avlägsnas, men där den kraften förvrängs, blir behaget negativt. Eftersom kontakten tycks såra, manifesterar sig behaget i att man antingen sårar eller blir sårad, i större eller mindre grad. Förbindelsen mellan smärta och behag framkallar en ond cirkel. Ju mer smärtsamt behagsprincipen i den kosmiska dragningskraften manifesteras, desto större är rädslan, skulden, skammen, oron och anspänningen. Motståndet växer, konflikten ökar och den onda cirkeln fortsätter.

Utvecklingsproblemet för varje enskild medveten individ är därför att på djupet förstå och uppleva den här onda cirkeln utan att missbedöma den negativa förbindelsen mellan kontakt, smärta och behagsprincipen. Du måste se bortom den genom att helhjärtat åta dig att med en öppen inställning söka efter din djupaste natur. Missta inte de negativa känslorna som du först möter för den slutgiltiga verkligheten av ditt instinktiva liv.

Lagret av destruktivitet, blind själviskhet, oärlighet, liksom behagsprincipens skamliga förbindelser till negativa situationer utgör inte din djupaste natur. Det utgör enbart en demonstration, ett resultat, av den här specifika konflikten, mina vänner. Jag kan inte betona detta tillräckligt starkt, för när ni misstror er innersta natur, misstror ni hela det andliga universum. Det ena kan inte finnas utan det andra.

Det kommer en punkt på befrielsens väg när problemet behöver tas itu med från båda håll: Bara när du har modet och ärligheten att möta det som du inte tycker om i dig själv, kan du upptäcka att dessa inställningars själva energi och substans väsentligen är konstruktiva och trovärdiga. Den insikten kan omvandla dem. Livets processer kommer följaktligen att bli tillförlitliga och behöver inte längre motarbetas. Omvänt, när du överväger möjligheten att hela skaparprocessen är tillförlitlig, kommer du att utveckla modet och ärligheten att transcendera blockeringarna som deformerar skaparenergien och den gudomliga substansen och omvandla dem till kreativitet.

Det är omöjligt att lita på Gud, att lita på livet, att lita på naturen, om man misstror sina egna djupaste instinkter. För varifrån kommer dessa instinkter? Dessa instinkter kan inte tillintetgöras, inte heller kan de förnekas, utrotas eller kraftfullt ersättas med främmande element som tycks vara mer tilltalande för den räddhågade själen. Det enda sättet är att förstå att de innersta instinkterna är goda om man inte inkräktar på dem; de är en del av den mest gudomliga kraften och är inte på något sätt fientliga mot det andliga växandet. Detta är ett av människans mest tragiska misstag, för att ingenting försenar utvecklingsplanen så mycket som denna missuppfattning som innehas av välmenande och annars upplysta individer. Dessa instinkter kommer att visa sig vara ljusbärare när de inte missbedöms, förnekas och skärs av från sitt gudomliga ursprung i en konstlad dualitet som förutsätter att de är onda och betraktar dem som motsättningar till det gudomliga livet, eller det andliga livet.

Du kan alltså bara finna dig själv när du förstår detta och följaktligen upphör att frukta och slåss mot dig själv, dina instinkter, din kropp, din natur – och mot naturen som sådan. Detta är mänsklighetens stora kamp och när den väl allmänt förstås av alla andliga ledare, kommer den individuella kampen att underlättas avsevärt. Att inte känna till detta och fortsätta det blinda engagemanget i kampen, gör dig oförmögen att ge upp din separation. Du blockerar därmed dig själv från att fullgöra ditt andliga öde. Du förhindrar dig att sluta fred med dina innersta fysiska och känslomässiga instinkter. Freden mellan kroppen och själen är ett oundvikligt resultat av självförverkligandet. Det är felaktigt att tro att kroppen bara kan lämnas åt sidan i den stora ansatsen att integreras. När kroppen läggs åt sidan innan integreringen har ägt rum, förblir integreringen ofullständig.

Den här konflikten är så djup och universell att de mest upplysta, utvecklade och i övrigt fördomsfria individerna ofta känner oro när de möter den inom sig själva. Även om de inte rättar sig efter småaktiga och livsförnekande synsätt, får den djupa inre våndan som härstammar ur denna konflikt dem att göra sig blinda för vad som pågår i det inre. Närhelst ditt mod vacklar när du möter konflikten, så som den uppenbarar sig naket djupt i jagets skrymslen, förblir du i viss utsträckning isolerad. Du förblir invecklad i en smärtsam negativitet och splittring inom dig, tills din fortsatta utveckling leder dig till den punkt där du inte längre fruktar den stora strömmen som

du är en del av och som är en del av dig, och som leder dig i riktning mot andra och löser upp den separerande försvarsmuren. Du kommer då att upptäcka att du inte bara inte förlorar din individualitet, utan tvärtom: du expanderar och blir mer du själv.

Jag skulle nu vilja diskutera en egenskap i den mänskliga personligheten som ser ut att vara relativt obetydlig, enbart psykologisk, men som likväl har en djup innebörd och koppling till dragningen mot förening, vilket jag senare kommer att visa. Egenskapen som jag vill tala om är frustration. Liksom alla mänskliga inställningar kan frustration lätt förvrängas till två motsatser, båda lika destruktiva. Alla vet att oförmågan att tolerera frustration är en allvarlig personlighetsstörning och försvagar ens karaktär. När frustration inte hanteras ordentligt, påför den smärta på jaget och på andra. Egenskaperna som förhindrar hanteringen av frustration består i girighet, självcentrering, blindhet och rädsla. Den som tror sig vara upplyst utan att egentligen vara det, postulerar på ett falskt sätt resignation, martyrskap och avhållsamhet för att undvika att avslöja de negativa egenskaperna. Han tror att han på detta sätt kan lära sig den stora, viktiga inställningen som består av inre avslappning.

Det stämmer inte på något sätt att de enda alternativen som står till buds är att intensivt insistera, ställa omedgörliga krav, eller att avsäga sig lycka och uppfyllelse. Båda ytterligheterna är lika felaktiga och leder till mycket liknande resultat och grundar sig i samma underliggande problem. Den felaktiga inställningen vad gäller frustration är skadlig av uppenbara skäl. Den försämrar relationer, självaktningen och den inre friden.

Jag ska nu diskutera frustration så som den relaterar till behagsprincipen. Spädbarnet, som strävar efter sitt välbehag, är i sin blindhet oförmöget att tolerera frustration eftersom det bortser från framtida möjligheter. När psyket undgår att mogna, fortsätter samma inställning och en synbarlig motsättning följer: Ju mindre man kan utstå frustration, desto mindre upplever man välbehaget. Envist insisterande människor förlorar välbehaget som de strävar efter, antingen på grund av att själva deras strävan gör det omöjligt att uppnå det, eller, även när de lyckas, gör deras inre tillstånd att det är omöjligt att njuta. Sådana människor kan inte vinna. För att ett verkligt välbehag ska kännas, behövs det ett avslappnat inre tillstånd. Det behöver finnas ett följsamt inre klimat som skapar en livsbejakande, positiv och inkluderande inställning. Den som i det inre eller yttre revolterar mot en uppskjuten tillfredsställelse är arg, uteslutande, negativ, spänd och envis. Alla dessa egenskaper kuvar livsprincipen och behagströmmen. Det är ett mänskligt misstag att anta att det som du vill ha är viktigare och framkallar mer välbehag än ditt sinnestillstånd.

När vikten av att tolerera frustration missförstås, tillägnar man sig förvrängda gensvar såsom martyrskap, avhållsamhet och resignation i en så kallad andlig skepnad och gör välbehaget omöjligt. I stället inställer sig känslor av hopplöshet och slöseri. Eftersom välbehag är en

biprodukt av den kosmiska strömmen, kan det omöjliga betraktas som oviktigt. Men det andra förvrängda gensvaret på frustration, att insistera och vara orubblig i en ”allt eller inget”-inställning, är lika felaktigt.

Bara när individer lär sig att släppa taget för att tillåta jaget att skjuta upp att omedelbart få det på sitt sätt utan att avsäga sig uppfyllelsen, då och bara upprättas det nödvändiga klimatet för att låta det kosmiska flödet strömma fram. Alla måste med andra ord söka den inre upplevelsen av att släppa taget och slappna av. Detta innebär inte att avstå från det för alltid, utan att slappna av i ett välbehag genom makten att varsamt släppa taget. Mina ord kommer att låta dunkla eller till och med motsägelsefulla om du aldrig har upplevt den känslan. Men de av er som emellanåt har haft en föräning om den, kommer att förstå kraften i det jag säger och kommer att använda denna information medvetet och avsiktligt.

Att varsamt släppa taget på ett sådant sätt gäller för allting, på alla nivåer av tillvaron. Det kan gälla för en liten eller stor önskan, varje uppfyllelse du vill ha. Om du känner dig spänd inombords och är ovillig att slappna av i en inställning där ett klokt, positivt omdöme och ödmjukhet råder, utan att upphöra att söka en fullständig uppfyllelse, separerar du dig själv från att må bra. Men frestelsen att stanna kvar i det spända tillståndet är ofta stor, då ilska och självömkan erbjuder ett substitut för tillfredsställelsen. Egot behöver göra sitt mest konstruktiva bemödande för att släppa taget om detta. Ett litet bemödande är ofta allt du behöver. Resten följer av sig självt och egot bärs av de inre krafterna som aktiveras i processen. När spändheten väl har övergetts, följer välbehaget. Följsamheten i att slappna av i vad som är, även om vad som är i stunden inte är vad du önskar, måste slutligen ge dig det du önskar – först genom att ge dig en god känsla vad gäller dig själv och genom att försätta dig i harmoni med den kosmiska rörelsen i ditt psyke. Senare kommer även det du önskar att infinna sig; det måste infinna sig som en naturlig sak, enligt lagen om orsak och verkan.

Detta klimat är absolut nödvändigt för att upprätta den inre vetskapen om att all uppfyllelse är din som en möjlighet och kan i själva verket vara din genom din vetskap om detta. Men endast när du vet om detta i en atmosfär där du släpper taget, slappnar av, kan dina önskningar materialiseras. När du befinner dig i ett tillstånd som genomsyras av ”Jag måste ha det”, kan de inte materialisera sig. Spändheten i sig är fientlig mot den nödvändiga harmoni som äger uppfyllelsens möjlighet.

Dessa idéer är inte lätta att greppa när man först hör dem. De kräver inte bara att de studeras, utan även att du ser hur du själv är spänd inombords kring att inte få det på ditt sätt. Eller du har kanske omfamnat den motsatta ytterligheten: resignation. Den utgör helt enkelt andra sidan av samma mynt. När du ser endera eller båda av dessa inställningar skifta, då kan du fortsätta att sträcka dig

efter upplevelsen av att släppa taget och slappna av i välbehaget i att släppa taget. Lite i taget kommer du att avlägsna blockeringarna som begränsar dig.

Ämnet frustration är direkt kopplat till vårt första ämne. När du blockerar skaparprincipens ström som för dig till det högsta välbehaget i att ge upp separationen, frustrerar du dig själv på livets viktigaste nivå. Om det inte vore så, skulle du aldrig behöva frukta någon frustration, bristande uppfyllelse eller tomhet. Eftersom du är rädd för och blockerar den kosmiska strömmens uppfyllelse, måste du oundvikligen uppleva rädslan för den bristande uppfyllelsen. Oförmågan att tolerera frustration grundar sig i själva verket i rädslan för den bristande uppfyllelsen. Rädslan för den bristande uppfyllelsen existerar i exakt proportion till ditt motstånd mot uppfyllelsen. Dessa samband är av omätlig betydelse.

De gäller för allting i ditt liv; primärt för den stora frågan om att kosmiskt förenas med en annan person, att lita på och följa sina egna djupa instinkter och följaktligen uppleva det högsta tillståndet av lycksalighet. De gäller även för mentala problem och vardagliga prestationer. Den ofta upplevda rädslan för att misslyckas beror på rädsla för framgång. Framgång tycks vara lika diffust farligt som all annan slags lycka. Rädslan för den lilla lyckan är en smärre yttring av rädslan för den stora lyckan. När individer är rädda för uppfyllelse, blockerar de den, så att de med rätta blir rädda för att inte bli uppfyllda. Följaktligen kan de inte uthärda tomheten och kämpar emot varje form av frustration. Det orubbliga kravet på omedelbar tillfredsställelse säger: ”Jag vill vara lycklig och må bra utan att behöva lita på och överlämna mig till universum.” Detta är förstås fullständigt omöjligt.

Frustration skulle inte utgöra något problem om det fanns en förståelse för och acceptans av det kosmiska flödet och det inte fanns någon rädsla eller motstånd mot ens egen innersta natur. Försök, mina vänner, att känna dessa saker i ert personliga liv och arbeta med dem.

Finns det nu några frågor angående detta ämne?

FRÅGA: Jag förstår inte helt. Vad är denna inre dragningskraft du talar om?

SVAR: Den är en dragning mot en annan individ, mot dina instinkters uttryck, mot instinkternas integrering med ditt medvetna sinne, dina begrepp och din acceptans av livet, jaget och andra.

FRÅGA: Du diskuterade den kosmiska dragningskraften som blir negativ hos individen under en viss period av hans utveckling. Skulle du kunna förklara det ytterligare?

SVAR: När människor motarbetar sin kosmiska dragningskraft och kämpar emot den, uppstår konflikter. Den kosmiska dragningskraften förblir alltid starkare än den motsatta dragningskraften, eftersom den utgör en primär kraft, medan kampen mot den är sekundär och lagd ovanpå. Du dras således fortfarande mot kontakt. Men din motsatta dragningskraft förnekar den primära kraften, och negationen förenar sig på så sätt med den ursprungliga kraften och en negativ kontakt följer på det. Den faktiska kontakten som äger rum uttrycker dragningen mot andra; smärtan som uppstår ur den uttrycker den motsatta dragningen. I den grad som du är rädd för den kosmiska dragningskraften och dess öde, måste kärlek – som endast kan växa i ett klimat fritt från rädsla – vara frånvarande i kontakten. Rädslan framkallar försvar, sårande, ilska – alla dessa träder in i kontakten och förenar sig med behagsprincipen.

Detta kan yttra sig på alla nivåer i personligheten. Negativ kontakt som yttrar sig i att vilja såra uttrycker sig som stridslustnad, fientlighet, aggression. På den sexuella nivån är en sådan individ sadistisk. Negativ kontakt som yttrar sig i att bli sårad uttrycker sig som en tendens att låta sig utnyttjas; man lyckas alltid försätta sig till sin nackdel, man drivs in i skadliga beteendemönster. På den sexuella nivån är en sådan individ masochistisk. Det finns förstås inte någon som bara är det ena eller det andra; båda komponenterna finns alltid representerade i en personlighet, men kanske endast den ena av dem överväger på ytan. Just för att man är rädd för sin grymhet, sitt behov av att erhålla njutning från att skada andra, kan man vända det och rikta det mot sig själv, exempelvis. Eftersom allt detta sker på en blind, omedveten nivå vet du inte vad du gör; du vet inte hur du drivs och du är således oförmögen att hejda den destruktiva processen.

Detta föredrag syftar till att hjälpa er att förstå att er psykologiska beskaffenhet har ett mycket djupare ursprung än vad som vanligtvis antas. Detta djupare ursprung utgör den djupgående, metafysiska konflikten i alla människor. När detta varseblivs och upplevs är det mycket lättare att avlägsna de psykologiska förvrängningarna som synbarligen har sitt ursprung i detta liv. Det måste å andra sidan också inses att den kosmiska kampen inte ens kan bli vagt medveten såvida man inte erhåller en avsevärd inblick i och medvetenhet om sitt omedvetna.

Jag har gett er ett ämne, med vilket ni återigen, om ni väljer att göra det, kan tränga djupt in i ert innersta jag. Använd det, utforska det; var inte rädd för ditt innersta jag. Att fly från ditt innersta jag är tragiskt, eftersom du påför dig så mycket onödig smärta. Ingenting annat kan någonsin skapa så mycket smärta som att fly från jaget. Ni har ingenting att frukta, ingenting överhuvudtaget. Titta alltid djupt in i dig själv, utan försvarsinställning, utan vända. Och ju mer du ser in i dig själv, desto bättre rustad kommer du att vara att upprätta kontakt med andra. Ju mer du flyr från dig själv, desto mer ytlig, bekymmersam eller otillfredsställande måste en sådan kontakt vara.

Var i frid, mina vänner, var välsignade, var i Gud!

Redigerat av Judith och John Saly, 1996.

Översatt från engelskan av Magdalena Rosell, språkgranskat av Clifford Weinmann, 2024.

För mer information om hur du kan finna och delta i Pathwork-aktiviteter över hela världen, besök www.pathwork.org

Följande tillkännagivanden är avsedda som en vägledning kring användningen av namnet Pathwork® och detta föredragsmaterial.

Varumärke

Pathwork® är ett USA-registrerat varumärke som ägs av The International Pathwork Foundation (här kallad stiftelsen Pathwork) och som inte får användas utan uttryckligt skriftligt tillstånd från denna stiftelse. Stiftelsen kan dock efter eget gottfinnande tillåta att andra organisationer eller personer, såsom exempelvis filialer och avdelningar, får använda varumärket Pathwork®.

Upphovsrätt

Upphovsrätten till Pathwork Guide-materialet tillhör med ensamrätt stiftelsen Pathwork. Detta föredrag kan reproduceras i enlighet med stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy, men texten får inte ändras eller förkortas på något sätt. Inte heller får upphovsrättsmärket, varumärket eller eventuella andra tillkännagivanden tas bort. De som tar del av materialet får endast debiteras kostnaden för reproduktion och distribution.

Varje person eller organisation som använder stiftelsen Pathworks varumärke eller upphovsrättskyddade material anses ha gått med på att följa stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy. Önskar du mer information om eller en kopia av denna policy, kontakta stiftelsen.

2024-06-16